

14^{de} zondag door jaar C

Gn. 18,1-10a; Kol. 1,24-28; Lc. 10,38-42

Je hoort tegenwoordig nogal eens de uitdrukking “Niet lullen maar poetsen”. Dat zegt wel iets over onze samenleving. Niet zozeer praten en denken, maar doen, actie ondernemen, staat in hoger aanzien. Aan doen, aan actie ondernemen, wordt blijkbaar door veel mensen een hogere waarde toegekend dan aan denken, aan overwegen. Dat laatste wordt al gauw uitgelegd als treuzelen, als luiheid. En dat is op zich best begrijpelijk. Want laten we eerlijk zijn: We hebben onze welvaart, ons onderwijs, onze gezondheidszorg en nog veel meer, grotendeels te danken aan mensen die niet zeuren, maar de handen uit de mouwen steken.

Zoals Martha in het evangelie. Toch zegt Jezus dat Maria, die alleen maar zit te luisteren, het beste deel heeft gekozen. Hoe valt dit te rijmen met het overheersende levensgevoel in onze moderne, op actie gerichte samenleving? Op het eerste gezicht niet zo makkelijk. Maar probeert u zich eens voor te stellen dat de wereld inderdaad alléén maar gericht zou zijn op actie, op doen. Een wereld zonder de erfenis van denkers als Socrates, Plato, Confucius, Boeddha, de grote filosofen en uiteraard Jezus zelf. Zou de wereld er zonder deze denkers beter hebben uitgezien? Ik denk het niet. Ik denk dat de wereld dan geen ziel zou hebben. Een kille, koude wereld die uitsluitend gericht is op het overleven van de sterksten.

Maar gelukkig hebben mensen zich altijd al beziggehouden met nadenken over de vragen van het leven: waartoe leven we eigenlijk? Wat is ons doel in het leven? Hoe gaan we om met de ander? Hoe gaan we om met meevallers en tegenslagen? Met leven, lijden, ziekte en dood? Het nadenken over deze vragen heeft onschatbaar veel bijgedragen tot de ontwikkeling van onze cultuur, en ook andere culturen, tot de ontwikkeling van ons mens-zijn zoals we nu zijn. Mensen met een ziel; mensen die in staat zijn om relaties aan te gaan met anderen; mensen die in staat zijn anderen bij te staan waar dat nodig is, materieel én geestelijk.

Maria had dat begrepen, en Jezus complimenteerde haar daarvoor. Martha was een goed mens die haar gast ontving zoals het hoort. Door Jezus te bedienen. Ze hield zich al aan de benedictijnse regel toen die nog niet bestond: een gast behandelen alsof het Christus is. Maar Maria dacht verder: ze wilde door naar Jezus te luisteren leren hoe met de grote vragen van het leven om te gaan. Met andere woorden: ze was nieuwsgierig naar de leer van Jezus; naar zijn boodschap. Zijn boodschap van naastenliefde, zijn boodschap van uiteindelijke verlossing. Zonder de doeners onder ons af te vallen (want nogmaals, ze zijn onmisbaar voor onze samenleving) moet ik toch de volgende ervaring kwijt. Die ervaring is dat het mij vaak opvalt dat mensen die nagedacht hebben over de grote levensvragen makkelijker met verlies en lijden om lijken te kunnen gaan dan mensen die hoofdzakelijk gericht zijn op de materiële kant van het leven. Het is maar een ervaring, maar denkt u er maar eens over na. Amen.

Jan van de Laar, pastor